

Caracas, 25 de Febrer de 1964 BALAGUER

Estimat amic Sunyer:

La seva carta ha precedit de 24 hores les primers notícies que acabo de rebre de França. En efecte el comitè Consultiu de París ha confirmat el nomenament de la Facultat de Ciències de Lió, millor dit ha donat l'acord assessorant el Ministre. Crec que el ~~xxx~~ mes que ve deurà sortir el nomenament signat pel President, el General de Gaulle. Es curiós que s'hagi d'anar tan amunt. En els EE.UU. tot s'hauria acabat en la pròpia Universitat, que seria lo natural. Però en fi aquest sistema tan centralitzat a França funciona i això es el que s'ha d'exigir a tot sistema.

A Espanya en canvi el sistema no funciona. De manera que el director de l'escola d'Arquitectura estaria disposat a examinar-me (guardo un record amarg de la darrera vegada que això va passar) després tindria el títol i amb ell tindria el dret d'anar amb tranvia i naturalment de participar en unes oposicions. Un cop tot solucionat a major gloria de "Dios y del Imperio" aleshores podria guanyar el sou de professor en una escola especial que és inferior al de Universitat, que tampoc permet viure. Es clar que sempre et reserven el dret de posar una fabrica de xocolata o una botiga per a completar el pressupost. La veritat és que "Los grandes inquisidores" em fan panic fins quan es mostren amables i ben disposats. Veig difícil que jo torni a Espanya en pla professional. Tinc ja 50 anys i molt poques ganes de perdre el temps i menys de rebre punyalades de qualsevol infelicitat. ~~Suix~~ A n'en Pi li deixen fer quelcom a la Universitat o el tenen simplement confinat a les golfes aquelles de l'Escola d'Arquitectura? El que més em fa veure les coses clares és el tracte innoble que V. sofereix en mans de tants inquisidors. Es tan absurd

Els meus projectes son de quedar-me a França, si puc. Crec que tinc dos anys segurs i quatre quasi segurs i durant aquests anys tractaré de trobar una solució permanent. Hi ha certes rigideses com ~~xxxxxxxxxxxx~~ "qualsevol altre part d'Europa però la part humana és important; amistats, carrera i meritis. De manera que es qüestió de lluitar en coses útils i el demés cau sol. Mai hauria pensat trobar tanta ajuda com he trobat en aquesta ocasió. Tinc molts amics a França i tots ells poden fer favors i ajudar, puix res es impersonal.

Jo li recomanava un cert silenci, doncs tot el que corre per l'ambient de la Universitat de Madrid arriba a Caracas rapidament. A Caracas estic voltat d'espanyols que hem toleren però que no em desitgen cap bé: segueixen enseyant les tonteries desterrades de tot arreu. Jo he procurat anar tirant i ho he lograt. Però estic completament sol: tota la gent de valor s'en ha anat fa dos anys i només queda un matematic venezoleta que està tan isolat com jo. Si haguessin sabut de les meves gestions i aquestes no haguessin tingut exit això m'hauria perjudicat. He fet una certa obra a Caracas i la llevar ja esta fructificant. Els alumnes que ~~seben~~ son molt superiors a la majoria dels professors i algun en sortira que seguira la tradició. N'hi ha uns quans que pensen anar a l'extranger i ja fa temps que ronden la biblioteca i estudien per el seu compte. A mi també em convé tornar a França. Economicament he estat bé i els incendis i tiros no ens han afectat. Els fills han crescut i ja es fan grans. El que més em preocupa és l'Enric i per això l'hem enviat a Barcelona. A França ens comprarem auto i farem viatges a Barcelona. Segurament embarcarem els primers dies d'Agost, passarem per Barcelona i el més probable es que desembarquem tots els trastos a França. Haurém de buscar casa, cosa que no sera gens facil... En fi amic Sunyer ens tornarem a veure i a xerrar llarg.

Gracies per la carta que fou tan benvinguda per esser seva i la primera amb la bona nova.

Molts records de tots nosaltres per a les seves cosines i meus i una gran abraçada del seu bon amic

Enric Carmona